

הכשרות

สถานการณ์การท่องเที่ยวในศรีลังกา

ศรีลังกาเป็นประเทศหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากจากทั่วโลก เนื่องจากเป็นแหล่งเพชรพลอย เป็นแหล่งธรรมชาติอันสวยงาม และเป็นแหล่งโบราณสถานใด ๆ ก็ใฝ่ฝันอยากจะไปเยี่ยมเยียนปีหนึ่ง ๆ ประเทศมีรายได้จากนักท่องเที่ยวเป็นกอบเป็นกำ จนรัฐบาลเพิ่มการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวมิได้ขาด

เพื่อให้เห็นความเป็นไปของบรรยากาศการท่องเที่ยวในศรีลังกา ขอแสดงตารางตัวเลขเพื่อประกอบการศึกษาสังเกตส่วนหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (ที่ค้าง ๑ คืน ขึ้นไป)	เฉลี่ยวันพัก	จำนวนคนแวะเที่ยว*
2516	77,888	10.0	27,920
2517	84,060	10.0	23,434
2518	103,204	10.0	25,490
2519	118,971	10.0	14,499
2520	153,665	10.7	7,672
2521	192,592	10.8	8,494
2522	250,164	10.9	5,563
2523	321,780	11.0	8,636
2524	370,742	10.5	7,737
2525	407,230	10.0	6,632
2526	337,342	9.6	8,836
2527	317,734	6.9	8,636
2528	257,456	9.2	9,882
2529	230,106	10.9	6,266
2530	182,620	13.2	2,417

Source: Ceylon Tourist Board.

*คนแวะเที่ยวแปลจากคำว่า Excursionist ซึ่งต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไปประเภท Tourist เพราะหมายถึงชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศโดยเครื่องบิน หรือโดยเรือ พวกนี้ไม่ค้างคืน แต่เฉพาะปี พ.ศ.2516 ถึง 2519 นั้น หมายถึงพวกที่อยู่ศรีลังกาเกิน 24 ชั่วโมง รวมถึงพวกที่ไม่ถึง 24 ชั่วโมงด้วย

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ

(จำนวนคน)

จากประเทศ	ปี พ.ศ.				
	๒๕๒๖	๒๕๒๗	๒๕๒๘	๒๕๒๙	๒๕๓๐
ออสเตรเลีย	9,022	10,656	7,204	5,126	4,008
ฝรั่งเศส	23,954	30,154	26,644	20,022	14,726
เยอรมนี	57,406	58,862	50,992	48,788	45,278
อินเดีย	87,694	41,580	30,862	26,882	12,200
อิตาลี	14,874	16,642	12,846	15,356	9,472
ญี่ปุ่น	11,762	20,634	23,356	12,720	7,376
มาเลเซีย	2,256	2,226	2,152	2,168	1,470
สแกนดิเนเวีย	16,360	20,818	16,468	14,202	15,884
สวีทเซอร์แลนด์	13,092	11,136	7,636	7,224	5,042
สหราชอาณาจักร	29,210	29,438	21,882	21,332	18,182
สหรัฐอเมริกา	12,832	13,094	8,754	7,560	6,184
ประเทศอื่น ๆ	59,068	62,494	48,660	48,726	42,798
รวม	337,530	317,734	257,456	230,106	182,620

Source: Ceylon Tourist Board.

ตารางแสดงวัตถุประสงค์ของผู้เดินทางสู่ศรีลังกา

วัตถุประสงค์	จำนวนคน			คิดเป็นเปอร์เซ็นต์		
	๒๕๒๗	๒๕๒๘	๒๕๓๐	๒๕๒๗	๒๕๒๘	๒๕๓๐
เที่ยวพักผ่อน	234,038	216,148	162,782	90.0	93.9	89.1
ธุรกิจการงาน	19,046	10,094	15,620	7.4	4.4	8.5
อื่น ๆ	4,372	3,864	4,236	1.7	1.7	2.4
รวม	257,456	230,106	182,620	100.0	100.0	100.0

Source: Tourist Board.

*ตารางแสดงรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
(ล้านบาท)

พ.ศ.	รายรับ
๒๕๑๓	๒๑.๕
๒๕๑๔	๒๐.๓
๒๕๑๕	๒๗.๖
๒๕๑๖	๕๘.๖
๒๕๑๗	๑๐๗.๑
๒๕๑๘	๑๕๗.๑
๒๕๑๙	๒๓๗.๘
๒๕๒๐	๓๖๓.๑
๒๕๒๑	๘๗๐.๐
๒๕๒๒	๑,๒๐๙.๕
๒๕๒๓	๑,๘๓๐.๓
๒๕๒๔	๒,๕๕๖.๕
๒๕๒๕	๓,๐๕๐.๕
๒๕๒๖	๒,๘๙๖.๑
๒๕๒๗	๒,๖๖๙.๕
๒๕๒๘	๒,๐๕๑.๖
๒๕๒๙	๒,๑๕๙.๙
๒๕๓๐	๒,๔๑๕.๒

Source: Central. Bank of Sri Lanka
Ceylon Tourist Board.

*โดยประเมิน

ตารางแสดงการเทียบเวลา
เมื่อ ๑๒.๐๐ น. (กลางวัน) ที่ศรีลังกา

เมือง	เวลา
ลอนดอน	8.30 p.m. (Previous day)
ลอสแอนเจลิส	10.30 p.m. (Previous day)
นิวยอร์ก	1.30 a.m.
วอชิงตัน	1.30 a.m.
ฮอนกอนก	1.30 a.m.
รีโอ เดอ จาเนโร	3.00 a.m.
ลอนดอน	6.30 a.m.
ลิสบอน	6.30 a.m.
ปารีส	7.30 a.m.
โรม	7.30 a.m.
สตอกโฮล์ม	7.30 a.m.
เจนีวา	7.30 a.m.
โคโร	8.30 a.m.
โยฮันเนสเบิร์ก	8.30 a.m.
มอสโก	9.30 a.m.
เดहरาน	10.00 a.m.
นิว เดลี	12.00 noon
กัลกัตตา	12.00 noon
ย่างกุ้ง	1.00 p.m.
กรุงเทพมหานคร	1.30 p.m.
จาร์ญาร์ตา	1.30 p.m.
กัวลาลัมเปอร์	2.30 p.m.
มะนิลา	2.30 p.m.
ฮ่องกง	2.30 p.m.
ปักกิ่ง	2.30 p.m.
โตเกียว	3.30 p.m.
แคนเบอร์รา	5.00 p.m.

Source: Dept. of Meteorology

เชื้อสายและความสัมพันธ์ของกษัตริย์ในลังกาทวีป
ตั้งแต่องค์แรกจนถึงองค์สุดท้าย

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑.	พระเจ้าวิชัย	- ประวัติศาสตร์ลังกากล่าวว่า พระองค์เป็นชาวเบงกอล ไปตั้งเมืองหลวงชื่อว่าสีหปุระในคุชราต ประเทศอินเดีย มาครองราชย์เป็นปฐมกษัตริย์ของลังกา ที่เมืองคัมปพันิ
๒.	พระเจ้าปดุมทิวาสเทพ	- เป็นหลาน (ลูกพี่ชายน้องชาย) ของพระเจ้าวิชัย
๓.	พระเจ้าอภัย	- เป็นโอรสของพระเจ้าปดุมทิวาสเทพ
๔.	พระเจ้าปดุมทิวากภัย	- เป็นหลาน (ลูกพี่สาวน้องสาว) ของพระเจ้าอภัย ได้ครองราชย์โดยการชิงราชสมบัติจากพระเจ้าอภัย
๕.	พระเจ้ามกุฏสีวะ	- เป็นโอรสของพระเจ้าปดุมทิวากภัย
๖.	พระเจ้าเทวานันมยิติสสะ	- เป็นโอรสของพระเจ้ามกุฏสีวะ เป็นพระสหายที่ไม่เคยพบหน้ากันของพระเจ้าอโศกมหาราช
๗.	พระเจ้าอุตติยะ	- เป็นน้องชายของพระเจ้าเทวานันมยิติสสะ
๘.	เจ้ามหาสีวะ	- เป็นน้องชายของพระเจ้าอุตติยะ
๙.	พระเจ้าสุรติสสะ	- เป็นน้องชายของเจ้ามหาสีวะ
๑๐.	พระเจ้าเสนะและพระเจ้าคุดตกะ	- เป็นชาวทมิฬ ตั้งวงศ์ใหม่
๑๑.	พระเจ้าอเสละ	- เป็นน้องชายของพระเจ้าสุรติสสะ ชิงราชสมบัติคืนมาได้จากกษัตริย์ชาวทมิฬ
๑๒.	พระเจ้าเอฬาระ	- เป็นชาวทมิฬจากประเทศโจฬะ ปลงพระชนม์พระเจ้าอเสละ แล้วตั้งวงศ์ใหม่

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑๓.	พระเจ้าทูลฐคามินี	- มาจากราชวงศ์เดียวกันกับพระเจ้าอเสละ เป็นโอรสองค์ใหญ่ของพระเจ้ากากวัตตติสสะ (ตามที่ปรากฏในชินกาลมาลีปกรณ์)
๑๔.	พระเจ้าสัทธาติสสะ	- เป็นน้องชายของพระเจ้าทูลฐคามินี
๑๕.	พระเจ้ากุกกณะ	- เป็นโอรสของพระเจ้าสัทธาติสสะ
๑๖.	พระเจ้าลัญชติสสะ	- เป็นพี่ชายของพระเจ้ากุกกณะ และปลงพระชนม์พระเจ้ากุกกณะ ขึ้นครองราชย์
๑๗.	พระเจ้าชัลลภาณาก	- เป็นน้องชายของพระเจ้าลัญชติสสะ
๑๘.	พระเจ้าวัฏฐคามินี	- เป็นน้องชายของพระเจ้าชัลลภาณาก ได้ครองราชย์ ๒ คราว
๑๙.	พระเจ้าปุลหัตถะ พระเจ้าพาหิยะ พระเจ้าจยณमारกะ (ปันยมาร) พระเจ้ามลิยมารกะ (เป็ลยมาร) พระเจ้าทาสฏิกะ	- ๕ องค์นี้เป็นชาวทมิฬ ตั้งวงศ์ใหม่ ต่างปลงพระชนม์ แย่งชิงอำนาจกัน
๒๐.	พระเจ้าวัฏฐคามินี	- รัชชนะพระเจ้าทาสฏิกะ ได้ครองราชย์เป็นสมัยที่ ๒
๒๑.	เจ้ามหาจุฬิกะ	- เป็นโอรสของพระเจ้าชัลลภาณาก
๒๒.	พระเจ้าโจรนาค	- โอรสของพระเจ้าวัฏฐคามินี ถูกพระนางอนุฬาปลงพระชนม์ด้วยการวางยาพิษ
๒๓.	พระเจ้าติสสะ	- เป็นโอรสของเจ้ามหาจุฬิกะ ถูกพระนางอนุฬาปลงพระชนม์ด้วยยาพิษ

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๒๔.	พระนางอนุพาเทวี	- เป็นมเหสีของพระเจ้าโจรนาค ได้ปลงพระชนม์ กษัตริย์อีกหลายองค์ที่พระนางยกขึ้นเป็นกษัตริย์ ภายหลังปลงพระชนม์กษัตริย์แต่ละองค์ที่พระนาง เบื่อหน่ายแล้ว กษัตริย์ที่ถูกพระนางปลงพระชนม์ ด้วยยาพิษคือ พระเจ้าโจรนาค พระเจ้าติสสะ พระเจ้าสีวะ พระเจ้าวิภูฏกะ พระเจ้าติสสะ (คนหาบฟัน) พระเจ้านิลิยะ
๒๕.	พระเจ้ำกัณฐติสสะ	- เป็นโอรสองค์ที่ ๒ ของพระเจ้ามหาจุพิกะ เป็น ผู้ปลงพระชนม์พระนางอนุพาเทวี
๒๖.	พระเจ้าภาติกอภัย	- เป็นโอรสองค์ใหญ่ของพระเจ้ำกัณฐติสสะ
๒๗.	พระเจ้ำมหานาค	- น้องชายของพระเจ้ำภาติกอภัย
๒๘.	พระเจ้ำอมัณฑคามินี	- เป็นโอรสของพระเจ้ำมหานาค
๒๙.	พระเจ้ำกนิรชานติสสะ	- เป็นน้องชายของพระเจ้ำอมัณฑคามินี และปลง พระชนม์พี่ชายตัวเองขึ้นครองราชย์
๓๐.	พระเจ้ำจุฬากัย	- เป็นโอรสของพระเจ้ำอมัณฑคามินี
๓๑.	พระนางสิวลีเทวี	- เป็นน้องสาวของพระเจ้ำจุฬากัย
๓๒.	พระเจ้ำอิพนาค	- เป็นหลานของพระเจ้ำอมัณฑคามินี
๓๓.	พระเจ้ำจันทมุขสีวะ	- เป็นโอรสของพระเจ้ำอิพนาค
๓๔.	พระเจ้ำลังกติสสะ (ยสลาลกะ)	- เป็นน้องชายของพระเจ้ำจันทมุขสีวะ และปลง พระชนม์พี่ชายตัวเองขึ้นครองราชย์ เป็นกษัตริย์ องค์สุดท้ายในราชวงศ์พระเจ้ำวิชัย
๓๕.	พระเจ้ำสุกะ	- เป็นบุตรของนายประคู ปลงพระชนม์พระเจ้ำ ลังกติสสะ

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๓๖.	พระเจ้าวรวงศ์	- เป็นบุตรของพวกสัมพันธวงศ์คนหนึ่ง ปลงพระชนม์พระเจ้าวรวงศ์ ตั้งราชวงศ์สัมพันธวงศ์ ซึ่งสืบวงศ์กันถึง ๓๕๐ ปี
๓๗.	พระเจ้าวรวงศ์นาสิกทิสสะ	- เป็นโอรสของพระเจ้าวรวงศ์
๓๘.	พระเจ้าตพพาคามินี (คชพพ)	- เป็นโอรสของพระเจ้าวรวงศ์นาสิกทิสสะ
๓๙.	พระเจ้ามหัลลกันนาท	- เป็นเสนาบดีและเป็นน้องชายของพระเจ้าตพพาคามินี
๔๐.	พระเจ้าภาติกทิสสะ	- เป็นโอรสของพระเจ้ามหัลลกันนาท
๔๑.	พระเจ้ากนิษฐทิสสะ	- เป็นน้องชายของพระเจ้าภาติกทิสสะ
๔๒.	พระเจ้าอุชุนาท (ชุชชุนาท)	- เป็นโอรสของพระเจ้ากนิษฐทิสสะ
๔๓.	พระเจ้ากฤทธานาท (กฤจนาท)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าอุชุนาท และปลงพระชนม์พี่ชายตัวเอง
๔๔.	พระเจ้าสิรินาทโจระ	- เป็นเสนาบดีของพระเจ้ากฤทธานาท และเป็นพี่ชายของพระราชเทวี ซึ่งราชบัลลังก์จากพระเจ้ากฤทธานาท
๔๕.	พระเจ้าโวหาริกทิสสะ	- เป็นโอรสของพระเจ้าสิรินาทโจระ
๔๖.	พระเจ้าอภัยนาท	- เป็นน้องชายของพระเจ้าโวหาริกทิสสะ และปลงพระชนม์พี่ชายตัวเอง
๔๗.	พระเจ้าสิรินาท	- เป็นโอรสของพระเจ้าโวหาริกทิสสะ
๔๘.	พระเจ้าวิชัยกุมาร	- เป็นโอรสของพระเจ้าสิรินาท
๔๙.	พระเจ้าสังฆทิสสะ	- เป็นพวกสัมพันธวงศ์ ปลงพระชนม์พระเจ้าวิชัยกุมาร

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๕๐.	พระเจ้าสิริสังฆโพธิ	- เป็นพวกสัมพัทธ์คนหนึ่ง
๕๑.	พระเจ้าโคตภักย์ (โคธราภัก)	- เป็นพวกสัมพัทธ์คนหนึ่ง
๕๒.	พระเจ้าเขฏฐติสสะ	- เป็นโอรสของพระเจ้าโคตภักย์
๕๓.	พระเจ้ามหาเสน	- เป็นน้องชายของพระเจ้าเขฏฐติสสะ (เป็น กษัตริย์องค์สุดท้ายที่มีชื่อปรากฏในคัมภีร์มหาวงศ์)
๕๔.	พระเจ้าสิริเมฆวัณณะ	- เป็นน้องชายของพระเจ้ามหาเสน
๕๕.	พระเจ้าเขฏฐติสสะ (ที่ ๒)	- เป็นน้องชายพระเจ้าสิริเมฆวัณณะ
๕๖.	พระเจ้าพุทธทาส	- เป็นโอรสของพระเจ้าเขฏฐติสสะ (ที่ ๒)
๕๗.	พระเจ้าอุบติสสะ (ที่ ๑)	- เป็นโอรสของพระเจ้าพุทธทาส
๕๘.	พระเจ้ามหานาม	- เป็นโอรสของพระเจ้าอุบติสสะ (ที่ ๑) และ เป็นองค์สุดท้ายในราชวงศ์สัมพัทธ์
๕๙.	พระเจ้าฉัตตคาหกะ	- เป็นลูกเขยของพระเจ้ามหานาม
๖๐.	เจ้ามิตตเสน	- ตั้งวงศ์ใหม่
๖๑.	เจ้าปัทมุ	- เป็นชาวทมิฬ ตั้งวงศ์ใหม่
๖๒.	เจ้าปารินทะ	- เป็นโอรสของเจ้าปัทมุ
๖๓.	เจ้าชุตพารินทะ	- เป็นน้องชายของเจ้าปารินทะ
๖๔.	เจ้าตรีตระ	- สันนิษฐานว่าเป็นญาติของเจ้าชุตพารินทะ
๖๕.	เจ้าทาสฺมิยะ	- เป็นโอรสของเจ้าตรีตระ
๖๖.	เจ้าปฐฺมิยะ	- สันนิษฐานว่าเป็นญาติของเจ้าทาสฺมิยะ
๖๗.	เจ้าธาตฺเสน	- ตั้งวงศ์ใหม่คือ ราชวงศ์โมริยะ รัชชณะพระเจ้า ปฐฺมิยะ
๖๘.	เจ้ากัสสป (ที่ ๑)	- เป็นโอรสของเจ้าธาตฺเสน ปลงพระชนม์ พระบิดาของตัวเอง

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๖๙.	พระเจ้าโมกข์ลลภาวะ (ที่ ๑)	- เป็นน้องชายของพระเจ้ากัศสป (ที่ ๑) และชิงบัลลังก์จากพี่ชาย
๗๐.	พระเจ้ากุมารธาตุเสน	- เป็นโอรสของพระเจ้าโมกข์ลลภาวะ (ที่ ๑)
๗๑.	พระเจ้ากิตติเสน	- เป็นโอรสของพระเจ้ากุมารธาตุเสน เป็นองค์สุดท้ายในราชวงศ์โมริยะ
๗๒.	พระเจ้าสิวะ	- เป็นอา (ปิตุลา) ของพระเจ้ากิตติเสน และปลงพระชนม์พระเจ้ากิตติเสน
๗๓.	พระเจ้าอุปติสสะ (ที่ ๒)	- เป็นน้องเขยของพระเจ้าโมกข์ลลภาวะ (ที่ ๑) ปลงพระชนม์พระเจ้าสิวะ
๗๔.	พระเจ้าสีลากาล	- รบชนะพระเจ้าอุปติสสะ (ที่ ๒) ตั้งวงศ์สัมพันธะขึ้นอีก
๗๕.	พระเจ้าทาสฎาปฤติ	- เป็นโอรสของพระเจ้าสีลากาล
๗๖.	พระเจ้าโมกข์ลลภาวะ (ที่ ๒)	- รบชนะพระเจ้าทาสฎาปฤติ
๗๗.	พระเจ้ากิตติสิริเมฆ	- เป็นโอรสของพระเจ้าโมกข์ลลภาวะ (ที่ ๒)
๗๘.	พระเจ้ามทานาค	- มาจากราชวงศ์โมริยะ ตั้งวงศ์ใหม่
๗๙.	พระเจ้าอัคคโทธิ (ที่ ๑)	- เป็นหลาน (ลูกพี่ชายน้องชาย) ของพระเจ้ามทานาค
๘๐.	พระเจ้าอัคคโทธิ (ที่ ๒)	- เป็นหลาน (น้าตา) ของพระเจ้าอัคคโทธิ (ที่ ๑)
๘๑.	พระเจ้าสังฆติสสะ (ที่ ๒)	- เป็นญาติฝ่ายพระมเหสีของพระเจ้าอัคคโทธิ (ที่ ๑)
๘๒.	พระเจ้าโมกข์ลลภาวะ (ที่ ๓)	- รบชนะพระเจ้าสังฆติสสะ (ที่ ๒) และตั้งวงศ์ใหม่
๘๓.	พระเจ้าสีลาเมฆวัณณะ	- ตั้งวงศ์ใหม่
๘๔.	พระเจ้าอัคคโทธิ (ที่ ๓)	- เป็นโอรสของพระเจ้าสีลาเมฆวัณณะ

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๘๕	พระเจ้าเชษฐทิสสะ (ที่ ๓)	- เป็นโอรสของพระเจ้าสังฆทิสสะ (ที่ ๒) รม ขณะพระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๓) ภายหลังพระ เจ้าอัครโพธิ (ที่ ๓) กลับมารบชนะได้อีก
๘๖.	พระเจ้าทาโรปทิสสะ (ที่ ๑)	- ตั้งวงศ์ใหม่
๘๗.	พระเจ้ากัสสป (ที่ ๒)	- เป็นโอรสของพระเจ้าเชษฐทิสสะ (ที่ ๓) ซึ่งบัลลังก์จากพระเจ้าทาโรปทิสสะ (ที่ ๑)
๘๘.	พระเจ้าทัปปุละ (ที่ ๑)	- เป็นน้องเขยของพระเจ้ากัสสป (ที่ ๒)
๘๙.	พระเจ้าทาโรปทิสสะ (ที่ ๒)	- เป็นหลาน (นัดดา) ของพระเจ้าทาโรปทิสสะ (ที่ ๑)
๙๐.	พระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๔)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าทาโรปทิสสะ (ที่ ๒)
๙๑.	พระเจ้าทัตตะ	- เป็นญาติของพระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๔)
๙๒.	พระเจ้าทัตถทาสูระ	- เป็นญาติของพระเจ้าทัตตะ
๙๓.	พระเจ้ามานวัมมะ	- เป็นโอรสของพระเจ้ากัสสป (ที่ ๒) รมขณะ พวกหมิพ ด้วยความช่วยเหลือของกองทัพปลวระ จากอินเดีย
๙๔.	พระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๕)	- เป็นโอรสของพระเจ้ามานวัมมะ
๙๕.	พระเจ้ากัสสป (ที่ ๓)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๕)
๙๖.	พระเจ้ามหินทะ (ที่ ๑)	- เป็นน้องชายของพระเจ้ากัสสป (ที่ ๓)
๙๗.	พระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๖)	- เป็นโอรสของพระเจ้ากัสสป (ที่ ๓)
๙๘.	พระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๗)	- เป็นโอรสของพระเจ้ามหินทะ (ที่ ๑)
๙๙.	พระเจ้ามหินทะ (ที่ ๒)	- เป็นโอรสของพระเจ้าอัครโพธิ (ที่ ๖)
๑๐๐.	พระเจ้าอุทัย (ที่ ๑)	- เป็นโอรสของพระเจ้ามหินทะ (ที่ ๒)

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑๐๑.	พระเจ้ามหินทะ (ที่ ๓)	- เป็นโอรสของพระเจ้าอุทัย (ที่ ๑)
๑๐๒.	พระเจ้าอัคคโพธิ (ที่ ๔)	- เป็นน้องชายของพระเจ้ามหินทะ (ที่ ๓)
๑๐๓.	พระเจ้าทัปปุละ (ที่ ๒)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าอัคคโพธิ (ที่ ๔)
๑๐๔.	พระเจ้าอัคคโพธิ (ที่ ๔)	- เป็นโอรสของพระเจ้าทัปปุละ (ที่ ๒)
๑๐๕.	พระเจ้าเสนะ (ที่ ๑)	- สันนิษฐานว่าเป็นญาติของพระเจ้าอัคคโพธิ (ที่ ๔)
๑๐๖.	พระเจ้าเสนะ (ที่ ๒)	- เป็นหลาน (นัคคา) ของพระเจ้าเสนะ (ที่ ๑)
๑๐๗.	พระเจ้าอุทัย (ที่ ๒)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าเสนะ (ที่ ๒)
๑๐๘.	พระเจ้ำกัสสป (ที่ ๕)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าอุทัย (ที่ ๒)
๑๐๙.	พระเจ้ำกัสสป (ที่ ๕)	- เป็นโอรสของพระเจ้าเสนะ (ที่ ๒)
๑๑๐.	พระเจ้าทัปปุละ (ที่ ๓)	- เป็นโอรสของพระเจ้ำกัสสป (ที่ ๕)
๑๑๑.	พระเจ้าทัปปุละ (ที่ ๔)	
	พระเจ้าอุทัย (ที่ ๓)	
	พระเจ้าเสนะ (ที่ ๓)	
	พระเจ้าอุทัย (ที่ ๔)	
	พระเจ้าเสนะ (ที่ ๔)	
	พระเจ้ามหินทะ (ที่ ๔)	- ทั้ง ๖ องค์นี้ สันนิษฐานว่าเป็นญาติกัน และ เป็นเชื้อสายพระเจ้าทัปปุละ (ที่ ๓)
๑๑๒.	พระเจ้าเสนะ (ที่ ๕)	- เป็นโอรสของพระเจ้ามหินทะ (ที่ ๔)
๑๑๓.	พระเจ้ามหินทะ (ที่ ๕)	- เป็นน้องชายของพระเจ้าเสนะ (ที่ ๕)
๑๑๔.	พระเจ้ำกัสสป (ที่ ๖)	- เป็นโอรสของพระเจ้ามหินทะ (ที่ ๕)
๑๑๕.	พระเจ้ามทาลานกิตติ	- ตั้งวงศ์ใหม่
๑๑๖.	พระเจ้าวิกัมปณช	- ตั้งวงศ์ใหม่ มาจากราชวงศ์ปาวชยะ ประเทศอินเดีย

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑๑๑.	พระเจ้าชคตีपालะ	- ตั้งวงศ์ใหม่ มาจากแคว้นอุธทางภาคเหนือของอินเดียน ครองเฉพาะอาณาจักรโรหณะ
๑๑๘.	พระเจ้าบริกัมปุต	- โอรสของพระเจ้าบริกัมปุต
๑๑๙.	พระเจ้าโลกะ	- ตั้งวงศ์ใหม่
๑๒๐.	พระเจ้ากัสสป (ที่ ๑)	- ตั้งวงศ์ใหม่
๑๒๑.	พระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๑)	- พระญาติของพระเจ้ามานวัมมะ (กษัตริย์องค์ที่ ๙๓) เดิมครองอาณาจักรโรหณะ ภายหลังย้ายมาครองโปลอนนารูวะ
๑๒๒.	พระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๑)	- อนุชาของพระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๑)
ohm	พระเจ้าวิกรมพาหุ (ที่ ๑)	- โอรสของพระเจ้าวิชัยพาหุ ที่ ๑ (กษัตริย์องค์ที่ ๑๒๑)
๑๒๔.	พระเจ้ากชพาหุ (ที่ ๒)	- โอรสของพระเจ้าวิกรมพาหุ (ที่ ๑)
๑๒๕.	พระเจ้าปราคกรมพาหุ (ที่ ๑) มหาราช	- หลานของพระเจ้าวิชัยพาหุที่ ๑ (กษัตริย์องค์ที่ ๑๒๑) เดิมครองอาณาจักรโรหณะ ภายหลังย้ายมาครองโปลอนนารูวะ
๑๒๖.	พระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๒)	- หลาน (ลูกของพี่สาวหรือน้องสาว) ของพระเจ้าปราคกรมพาหุ (ที่ ๑)
๑๒๗.	พระเจ้านิสสังกมัลละ	- ลูกเขย (ขามาตา) ของพระเจ้าปราคกรมพาหุ (ที่ ๑) ตั้งราชวงศ์กาลิงคะ
๑๒๘.	พระเจ้าวิกรมพาหุ (ที่ ๒)	- อนุชาของพระเจ้านิสสังกมัลละ
๑๒๙.	พระเจ้าโจทกังคะ	- หลาน (ลูกของพี่สาวหรือน้องสาว) ของพระเจ้านิสสังกมัลละ ปลงพระชนม์พระเจ้าวิกรมพาหุ (ที่ ๒)

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑๓๐.	พระนางลีลาวดี	- มเหสีของพระเจ้าปรากรมพาทู (ที่ ๑) เป็นเจ้าหญิงปาดหยะ ครองราชย์ ๓ สมัย
๑๓๑.	พระเจ้าสาห์สมัลละ	- อนุชาบุญธรรมของพระเจ้านิสสังกมัลละ
๑๓๒.	พระนางกัลยาณวดี	- มเหสีองค์ที่ ๒ ของพระเจ้านิสสังกมัลละ
๑๓๓.	พระเจ้าธรรมมาโศก	- พระญาติของพระนางกัลยาณวดี
๑๓๔.	พระเจ้าอนันท์กัณเฑาะ	- สันนิษฐานว่าเป็นอุปราชของพระนางกัลยาณวดี
๑๓๕.	พระเจ้าโลเกศวร	- พระญาติของพระเจ้านิสสังกมัลละ และพระเจ้าสาห์สมัลละ เป็นชาวกาลิงคะ
๑๓๖.	พระเจ้าปรักกัมปัดฑุ	- สันนิษฐานว่าเป็นพระญาติของพระนางลีลาวดี (กษัตริย์องค์ที่ ๑๓๐) เป็นเจ้าชายปาดหยะ
๑๓๗.	พระเจ้ามาชะ	- ตั้งวงศ์ใหม่ เป็นชาวกาลิงคะจากแหลมมะลายู
๑๓๘.	พระเจ้าวิชัยพาทู (ที่ ๓)	- ตั้งวงศ์ทัมพเทณียะ ครองเฉพาะอาณาจักรมายารัฐ
๑๓๙.	พระเจ้าปรากรมพาทู (ที่ ๒)	- โอรสของพระเจ้าวิชัยพาทู (ที่ ๓) เดิมครองเฉพาะอาณาจักรมายารัฐ ภายหลังปราบปรามพระเจ้ามาชะได้ จึงปกครองไปถึงโปลอนนารูวะ
๑๔๐.	พระเจ้าวิชัยพาทู (ที่ ๔)	- โอรสของพระเจ้าปรากรมพาทู (ที่ ๒)
๑๔๑.	พระเจ้าภูวไนกพาทู (ที่ ๑)	- อนุชาของพระเจ้าวิชัยพาทู (ที่ ๔)
๑๔๒.	พระเจ้าปรากรมพาทู (ที่ ๓)	- โอรสของพระเจ้าวิชัยพาทู (ที่ ๔) ครองราชย์ที่โปลอนนารูวะ
๑๔๓.	พระเจ้าภูวไนกพาทู (ที่ ๒)	- โอรสของพระเจ้าภูวไนกพาทู (ที่ ๑)
๑๔๔.	พระเจ้าปรากรมพาทู (ที่ ๔)	- โอรสของพระเจ้าภูวไนกพาทู (ที่ ๒)
๑๔๕.	พระเจ้าภูวไนกพาทู (ที่ ๓)	- สันนิษฐานว่าเป็นเชื้อสายของราชวงศ์ทัมพเทณียะ

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑๔๖.	พระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๕)	- ตั้งวงศ์ใหม่ เป็นชาวกาลิงคะจากมละยา
๑๔๗.	พระเจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๕)	- โอรสของพระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๕)
๑๔๘.	พระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๕)	- โอรสของพระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๕) ทรง ราชย์ร่วมสมัยกับพระเจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๕) (ประทับอยู่คนละเมือง)
๑๔๙.	พระเจ้าวิกรมพาหุ (ที่ ๓)	- หลาน (ลูกของพี่สาวหรือน้องสาว) ของพระ เจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๕)
๑๕๐.	พระเจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๕)	- ตั้งวงศ์ใหม่ เป็นโอรสของพระเจ้าโลเกศวร (ที่ ๓) แห่งเมืองรยิกาม เป็นกษัตริย์แต่เพียง ในนาม
๑๕๑.	พระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๖)	- ตั้งวงศ์ใหม่ เป็นชาวกาลิงคะ ภายหลังประทับ ที่เมืองโกฏญเฐ
๑๕๒.	พระเจ้าชัยพาหุ (ที่ ๒)	- หลาน (นัดดา) ของพระเจ้าปราชกรมพาหุ(ที่ ๖)
๑๕๓.	พระเจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๖)	- สันนิษฐานว่าเป็นโอรสของพระเจ้าปราชกรม พาหุ (ที่ ๖)
๑๕๔.	พระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๗)	- สันนิษฐานว่าเป็นโอรสบุญธรรมของพระเจ้า ภูวไนกพาหุ (ที่ ๖)
๑๕๕.	พระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๘)	- อนุชาของพระเจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๖) ปลงพระชนม์พระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๗)
๑๕๖.	พระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๙)	- โอรสของพระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๘)
๑๕๗.	พระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๖)	- อนุชาของพระเจ้าปราชกรมพาหุ (ที่ ๙)
๑๕๘.	พระเจ้าภูวไนกพาหุ (ที่ ๗)	- โอรสของพระเจ้าวิชัยพาหุ (ที่ ๖)

ลำดับที่	พระนาม	เชื้อสายและความสัมพันธ์
๑๕๙.	พระเจ้าธรรมपालะ	- ตั้งวงศ์ใหม่
๑๖๐.	พระเจ้าราชสิงห์ (ที่ ๑)	- ตั้งวงศ์ใหม่
๑๖๑.	พระเจ้าวิมลธรรมสุริยะ (ที่ ๑)	- ไม่ระบุเชื้อสาย
๑๖๒.	พระเจ้าเสนารัตนะ	- อนุชาของพระเจ้าวิมลธรรมสุริยะ (ที่ ๑)
๑๖๓.	พระเจ้าราชสิงห์ (ที่ ๒)	- โอรสของพระเจ้าเสนารัตนะ
๑๖๔.	พระเจ้าวิมลธรรมสุริยะ (ที่ ๒)	- โอรสของพระเจ้าราชสิงห์ (ที่ ๒)
๑๖๕.	พระเจ้านเรนทรสิงห์	- ไม่ระบุเชื้อสาย
๑๖๖.	พระเจ้าศิริวิชัยราชสีหะ	- อนุชามเหสีของพระเจ้านเรนทรสิงห์
๑๖๗.	พระเจ้ากิตติศิริราชสีหะ	- อนุชามเหสีของพระเจ้าศิริวิชัยราชสีหะ
๑๖๘.	พระเจ้าศิริราชาธิราชสีหะ	- อนุชาของพระเจ้ากิตติศิริราชสีหะ
๑๖๙.	พระเจ้าศิริวิกรมราชสิงห์	- โอรสอนุชามเหสีของพระเจ้าศิริราชาธิราชสีหะ เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของลังกา ก่อนอังกฤษ เข้ามาปกครอง

หมายเหตุ

เรียบเรียงจากหนังสือเรื่อง "เที่ยวเมืองลังกา" ของ ศาสตราจารย์ หม่อมเจ้า
สุภัทรดิศ ดิศกุล

ลำดับกษัตริย์ศรีลังกาและจำนวนปีที่ครองราชย์

ลำดับที่	พระนาม	จำนวนปีที่ครองราชย์	หมายเหตุ
๑.	พระเจ้าวิชัย	๓๘	ว่างกษัตริย์ ๑ ปี
๒.	พระเจ้าปดิวาสทเวะ	๓๐	
๓.	พระเจ้าอภัย	๒๐	ว่างกษัตริย์ ๑๗ ปี
๔.	พระเจ้าปดิวากภัย	๗๐	
๕.	พระเจ้ามกุฏสีวะ	๖๐	
๖.	พระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ	๔๐	
๗.	พระเจ้าอุตติยะ	๑๐	
๘.	พระเจ้ามหาสีวะ	๑๐	
๙.	พระเจ้าสุรติสสะ	๑๐	
๑๐.	พระเจ้าเสนะและพระเจ้าคุตติกะ	๒๒	เป็นชาวทมิฬ
๑๑.	พระเจ้าอเสละ	๑๐	
๑๒.	พระเจ้าเอฬาระ	๔๔	
๑๓.	พระเจ้าทุฏฐคามินี	๒๔	
๑๔.	พระเจ้าสีหธาติสสะ	๑๘	
๑๕.	พระเจ้าอุฏถณะ	๑ เดือน ๑๐ วัน	
๑๖.	พระเจ้าลัญชติสสะกะ	๙ ปี ๘ เดือน	
๑๗.	พระเจ้าชลาภูนาท	๖	
๑๘.	พระเจ้าวัฏฐคามินี	๕ เดือน	ครองราชย์ครั้งแรก
๑๙.	พระเจ้าปุลหัตถะ	๓	
๒๐.	พระเจ้าวาหิยะ	๒	เป็นชาวทมิฬ
๒๑.	พระเจ้าจันยมารกะ	๑	เป็นชาวทมิฬ

ลำดับที่	พระนาม	จำนวนปีที่ครองราชย์	หมายเหตุ
๒๒.	พระเจ้าปรีดิยมารกะ	๑ เดือน	เป็นชาวทมิฬ
๒๓.	พระเจ้าทาวียะ	๒	เป็นชาวทมิฬ
๒๔.	พระเจ้าวัฏฏคามินี	๑๒	ครองราชย์ครั้งที่ ๒
๒๕.	พระเจ้ามहाจุพิกะ	๑๔	
๒๖.	พระเจ้าโจรนาค	๑๒	
๒๗.	พระเจ้าติสสะ	๓	
๒๘.	พระเจ้าสีวะ	๑ ปี ๒ เดือน	เคยเป็นนายประตู
๒๙.	พระเจ้าวัฏฏกะ	๑ ปี ๒ เดือน	เป็นชาวทมิฬ
๓๐.	พระเจ้าติสสะ	๑ ปี ๑ เดือน	เคยเป็นคนรับจ้างแบกหิน
๓๑.	พระเจ้านิลิยะ	๖ เดือน	เป็นพราหมณ์
๓๒.	พระนางอนุพาเทวี	๔ เดือน	ปลงพระชนม์ (ด้วยยาพิษ พระเจ้าโจรนาค - พระเจ้าติสสะ - พระเจ้าสีวะ - พระเจ้าวัฏฏกะ - พระเจ้าติสสะ และ พระเจ้านิลิยะ
๓๓.	พระเจ้ากัณณติสสะ	๒๒	เป็นผู้ปลงพระชนม์ พระนางอนุพา/ร่วมสมัย พระเจ้ามิลินท์ และ พระนาคเสนแห่งชมพูทวีป
๓๔.	พระเจ้าอภัย	๒๘	
๓๕.	พระเจ้ามหานาค	๑๒	
๓๖.	พระเจ้าอามัณฑคามินี	๙ ปี ๘ เดือน	
๓๗.	พระเจ้ากริชานุติสสะ	๓	ปลงพระชนม์พระเจ้า อามัณฑคามินี

ลำดับที่	พระนาม	จำนวนปีที่ครองราชย์	หมายเหตุ
๓๘.	พระเจ้าจุฬารักษ์	๑	
๓๙.	เจ้าหญิงสิวลีเทวี	๔ เดือน	กนิษฐภคินีของพระเจ้า จุฬารักษ์
๔๐.	พวกลัมพทันณะ	๓	
๔๑.	พระเจ้าอโศก	๖	
๔๒.	พระเจ้าจันทมขสึวะ	๘ ปี ๗ เดือน	
๔๓.	พระเจ้าลังกติสสะ	๗ ปี ๘ เดือน	ปลงพระชนม์พระเจ้า จันทมขสึวะ
๔๔.	พระเจ้าสุภะ	๖	ปลงพระชนม์พระเจ้า ลังกติสสะ
๔๕.	พระเจ้าวสภะ	๔๔	เป็นบุตรของพวกลัมพทันณะ
๔๖.	พระเจ้าวัจนาลิกติสสะ	๓	ปลงพระชนม์พระเจ้าสุภะ
๔๗.	พระเจ้าตพพาคามินี	๒๐	
๔๘.	พระเจ้ามัทลลนาก	๖	เป็นเสนาบดีของพระเจ้า ตพพาคามินี
๔๙.	พระเจ้าภากติสสะ	๒๔	
๕๐.	พระเจ้ากนิษฐติสสะ	๑๘	
๕๑.	พระเจ้าอุชุนาก	๒	
๕๒.	พระเจ้ากฤษณาก	๑	ปลงพระชนม์พระเจ้าอุชุนาก
๕๓.	พระเจ้าสิรินากโจระ	๑๙	ชิงบัลลังก์จากพระเจ้า กฤษณาก
๕๔.	พระเจ้าติสสะ	๒๒	
๕๕.	พระเจ้าอภัย	๘	ชิงบัลลังก์จากพระเจ้าติสสะ

ลำดับที่	พระนาม	จำนวนปีที่ครองราชย์	หมายเหตุ
๔๖.	พระเจ้าสิรินาค	๒	
๔๗.	พระเจ้าวิชัยกุมาร	๑	
๔๘.	พระเจ้าสังขตีสสะ	๔	เป็นพวกล้มพกัณณะ
๔๙.	พระเจ้าสิริสังฆโพธิ	๒	เป็นพวกล้มพกัณณะ
๖๐.	พระเจ้าเมฆวัตตมกัย	๑๓	
๖๑.	พระเจ้าเชฏฐตีสสะ	๑๐	
๖๒.	พระเจ้ามหาเสน	๒๗	เป็นกษัตริย์องค์สุดท้าย ของศรีลังกา สวรรคต ตรงกับพุทธปรินิพพาน ล่วงแล้วได้ ๔๓๐ ปี ๔ เดือน ๑๐ วัน

หมายเหตุ กษัตริย์ครองราชสมบัติในลังกาทวีป นับตั้งแต่พระเจ้าวิชัย (พ.ศ. ๑) ถึงพระเจ้ามหาเสน (พ.ศ. ๔๓๐) รวมทั้งสิ้น ๖๐ พระองค์ กินเวลาถึง ๔๓๓ ปี ๓ เดือน ๑๐ วัน ทั้งหมดนี้ เป็นรายพระนามกษัตริย์ที่ปรากฏในคัมภีร์มหาวงศ์ และในชินกาลมาลีปกรณ์

ลำดับราชวงศ์และเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ศรีลังกา*

ตั้งแต่ พ.ศ. ๑ ถึง พ.ศ. ๒๓๕๔

๑. สมัยอนราชปุระ (๑ - ๑๕๙๘)

- พ.ศ. ๑ - ปฐมกษัตริย์ศรีลังกา คือ พระเจ้าวิชัย จากแคว้นคุชรัต ประเทศอินเดีย ครองราชย์ที่เมืองคัมภันดิ กษัตริย์ในราชวงศ์นี้ชื่อต่อ ๆ มา คือ บัณฑวาสูเทพ-อภัย-บัณฑุกาภัย-มกุสิวะ และ
- พ.ศ. ๒๙๓-๓๓๓ - พระเจ้าเทวานัมปิยะ ติสสะ เป็นกษัตริย์ที่สีกไฟในการทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาเป็นพิเศษ พระพุทธศาสนาที่ทรงเลื่อมใสคือ พระพุทธศาสนาที่พระมหินท์ (โอรสของพระเจ้าอโศกมหาราช) นำมาเผยแพร่ ผลงานเด่นในรัชกาลนี้ คือ สร้างสำนักสงฆ์มหาวิหาร เจติยคีรีวิหาร เจติยูปารามที่บรรจุพระรากขวัญของพระพุทธเจ้า และอ่างเก็บน้ำคิสาเทวะ เป็นต้น พระเถรสังฆมิตตา ราชบิดาของพระเจ้าอโศกนังกิงมหาโพธิ์มาปลุกในรัชกาลนี้
- พระมหินท์ และพระเถรสังฆมิตตาสันพระชนม์ในรัชกาลของพระเจ้าอุตติยะ กษัตริย์ถัดไปของราชวงศ์นี้คือ มหาสิวะ และสุรติสสะ
- พระเจ้าเสนะและพระเจ้าคุดคกะ ชนชาติหิมพัตตั้งวงศ์ใหม่ แต่ไม่นานก็ถูกยึดอำนาจคืน โดยพระเจ้าอเสละผู้นุชาของพระเจ้าสุรติสสะ แล้วพระเจ้าสุรติสสะก็ถูกพระเจ้าเอฬาระ กษัตริย์แห่งหิมพจากประเทศโจฬะยึดอำนาจตั้งวงศ์ใหม่ได้อีก

*เรียบเรียงจากหนังสือ "เที่ยวเมืองลังกา" ของ ศาสตราจารย์ หม่อมเจ้าสุภัทรดิศ ดิศกุล

- พ.ศ. ๓๘๒-๔๐๒ - พระเจ้าทภูรคามินี (องค์เคิม) มาจากแคว้นโรณะทางใต้ของเกาะลังกา ทรงชนช้างชนะพระเจ้าเอฬาระ สืบราชวงศ์ต่อไปได้ เจดีย์มริจวัฏฏี โลหปราสาท และมหาสถูป (เจดีย์รวันเวลิ) ณ เมืองอนุราชปุระ สร้างในรัชกาลนี้
- พ.ศ. ๔๐๖-๔๒๔ - พระเจ้าสัทธาติสสะสร้างมหาสถูปต่อจนสำเร็จ กษัตริย์ในราชวงศ์องค์ถัดไปมี ถูลัตถนะ-สูชติสสะ-ชัลลตนาท
- พ.ศ. ๔๔๐ - พระเจ้าวัฏฏคามินีอภัยหนีพวกทมิฬออกจากเมืองอนุราชปุระ
- พ.ศ. ๔๔๐-๔๕๔ - พระเจ้าปุลหัตตะ ชนชาติทมิฬขึ้นครองราชย์ที่อนุราชปุระ ผู้ขึ้นครองราชย์สืบต่อกันมี พาหิยะ-ปณยมาร-ปัสัยมาร และ ทาฐิกะ
- พ.ศ. ๔๕๔-๔๖๖ - พระเจ้าวัฏฏคามินีอภัย (องค์เคิม) รบชนะพระเจ้าทาฐิกะ ทรงสร้างสำนักสงฆ์อภัยคีรีวิหาร
- พ.ศ. ๔๖๖-๔๙๖ - การจารพระไตรปิฎกเป็นตัวอักษร กระทำในรัชกาลนี้
- พ.ศ. ๔๖๖-๔๙๖ - กษัตริย์ที่ครองราชย์ต่อเนื่องกันมี มหาจุฬี มหาติสสะโจรนาท และติสสะ
- พ.ศ. ๔๙๖-๕๐๑ - พระจางอนุฟ้าได้ขึ้นครองราชย์หลังจากทรงวางยาพิษพระเจ้าโจรนาท และพระเจ้าติสสะ
- พ.ศ. ๕๐๒-๕๒๔ - พระเจ้ากุกกัณณะ ติสสะ (อนุชาของพระเจ้าติสสะ) ยึดอำนาจคืนจากพระนางอนุฟ้าได้
- พ.ศ. ๕๒๔-๕๕๒ - ในรัชกาลของพระเจ้าภาติกอภัย มีการส่งคณะทูตไปยังอาณาจักรโรมัน
- พ.ศ. ๕๕๒-๕๙๔ - กษัตริย์ในช่วง พ.ศ. นี้ มี ๑ องค์คือ มหาทาฐิกะ มหานาท, อมณฑคามินีอภัย (มีการห้ามฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอย่างเด็ดขาด), กณิรชานติสสะ (ปลงพระชนม์พระเจ้าอมณฑคามินีอภัย),

จุฬารักษ์, พระนางสีวลี, พระเจ้าอิพนาค (องค์นี้เคยหนีศัตรู ไปยังประเทศอินเดีย ก่อนจะกลับมาปราบปรามได้สำเร็จ) และ พระเจ้าจันทมขลิวะ

- พ.ศ. ๕๙๕-๖๐๒ - พระเจ้าสาลงกะ ทิสสะ ปลงพระชนม์พระเจ้าจันทมขลิวะ ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์พระเจ้าวิชัย
- พ.ศ. ๖๐๒-๖๐๘ - พระเจ้าสกะ (กล่าวกันว่าเป็นนายประคูก่อน) ตั้งวงศ์ใหม่
- พ.ศ. ๖๐๘-๖๕๒ - ตั้งราชวงศ์ลัมพกัณณะโดยพระเจ้าวสกะ สมัยนี้มีการส่งเสริมการชลประทาน ก่อกำแพงเมืองอนุราชปุระให้สูงกว่าเดิม และสร้างพระราชวังใหม่
- พ.ศ. ๖๕๒-๘๑๙ - กษัตริย์ราชวงศ์ลัมพกัณณะ ครองราชย์สืบต่อกันตามลำดับ คือ ว่างนาลิกทิสสะ (๖๕๒-๖๕๕ มีการแบ่งลังกาออกเป็น ๓ อาณาจักร), กชพาหุที่ ๑, มหัลลกนาค, ภาติกทิสสะ, กนิฏฐทิสสะ, ชุชชนาค, กุญจนาค (ปลงพระชนม์พระเจ้าชุชชนาค), สิรินาคที่ ๑, โวหาริก ทิสสะ (๖๕๖-๖๖๙ มีการปราบปรามพุทธศาสนา ลัทธิมหายาน), อภัยนาค (ปลงพระชนม์พระเจ้าโวหาริกทิสสะ) สิรินาคที่ ๒, วิชัยกุมาร, สังฆทิสสะที่ ๑ (ปลงพระชนม์พระเจ้าวิชัยกุมาร, สิริสังฆโพธิ, โคธูรภัยหรือเมฆวัตตะ อภัย (พุทธศาสนา ลัทธิมหายานแพร่หลายที่สำนักอภัยคีรีวิหาร), เขฏฐทิสสะที่ ๑
- พ.ศ. ๘๑๙-๘๔๖ - พระเจ้ามหาเสนะขึ้นครองราชย์ ทรงสร้างสำนักสงฆ์เซตวันวิหาร สร้างอ่างเก็บน้ำมินเนริยะ ช้อความในคัมภีร์มหาวงศ์จบลงในรัชกาลนี้
- พ.ศ. ๘๔๖-๘๖๔ - พระเจ้าสิริเมฆวัตตะครองราชย์ เริ่มมีพิธีเคารพบูชารูปพระมหินทเถระเป็นงานเทศกาลประจำปี ได้รับพระทันตธาตุ (พระ

- เขี้ยวแก้ว) จากแคว้นกลิงครารัฐในประเทศอินเดีย (พ.ศ. ๘๕๕)
- ทรงสร้างวัดลังกาขึ้นที่พุทศยา ประเทศอินเดีย
- พ.ศ. ๘๖๔-๘๘๓ - พระเจ้าเชษฐทิสสะที่ ๒ เป็นกษัตริย์ที่สามารถยิ่งในการสลักงา
- พ.ศ. ๘๘๓-๙๕๓ - ในรัชกาลของพระเจ้าพุทธทาส (๘๘๓-๙๑๑) คัมภีร์ภาษาบาลี
ได้รับการแปลเป็นภาษาสิงหล พระเจ้าอุปทิสสะที่ ๑ ครองราชย์
ต่อมา มีการสร้างวัดและอ่างเก็บน้ำอีกหลายแห่ง
- พ.ศ. ๙๕๓-๙๖๕ - รัชกาลของพระเจ้ามทานาม พระพุทธโอสจจากอินเดียได้มาแปล
พระไตรปิฎกภาษาสิงหลเป็นภาษาบาลี พระภิกษุพาเทียนเดินทาง
ถึงลังกา ได้เข้าพำนักในอภัยคีรีวิหาร (พ.ศ. ๙๕๓) และในปี
พ.ศ. ๙๖๑ มีการส่งราชทูตไปยังประเทศจีน พระเจ้ามทานาม
เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของราชวงศ์ลัมพักณะ (ปี พ.ศ. ๙๖๕
ปรากฏชื่อฉัตตคาทกะ-ลูกเขย แต่ไม่ปรากฏเหตุการณ์อะไร)
- พ.ศ. ๙๖๕-๙๖๖ - พระเจ้ามิตตเสนตั้งวงศ์ใหม่ แต่รบแพ้พวกหมีพ
- พ.ศ. ๙๖๖-๑๐๐๒ - พระเจ้าปัดทุ ชนชาติหมีพ ตั้งวงศ์ใหม่ อุบัติภพพระพุทธศาสนา
รายนามกษัตริย์ชาวหมีพในช่วงนี้คือ ปารินทะ, ขุทพปารินทะ,
คิริตระ, ทาฐิยะ, และปฐิยะ
- n. f. i. ๑๐๐๒-๑๐๒๐ - ตั้งราชวงศ์โมริยะโดยพระเจ้าธาตุเสน หลังจากรบชนะพระเจ้า
ปฐิยะ ในรัชกาลนี้มีการสร้างอ่างเก็บน้ำและวัดเพิ่มขึ้นอีก
อย่างละ ๑๘ แห่ง ซ่อมแซมสำนักสงฆ์ มหาวิหาร และส่งคณะ
ทูตศาสนาไปยังประเทศจีน
- พ.ศ. ๑๐๒๐-๑๐๓๘ - พระเจ้ากัสสปที่ ๑ ปลงพระชนม์พระเจ้าธาตุเสนผู้บิดา สร้าง
พระราชวังเป็นที่ประทับ ที่เขาสีหคิริ หรือสีคิริยะ
- พ.ศ. ๑๐๓๘-๑๐๖๔ - พระเจ้าโมคคัลลานะที่ ๑ รบและชิงอำนาจจากพระเจ้ายัสสป
ที่ ๑ ทรงได้รับเส้นพระเกศาของพระพุทธเจ้าจากพุทศยา

พระเจ้ากุมารธาตุเสน สืบราชสมบัติต่อ และพระเจ้ากิตติเสน
เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายในราชวงศ์โมริยะ

- พ.ศ. ๑๐๖๔-๑๐๖๕ - พระเจ้าสิวะปลงพระชนม์พระเจ้ากิตติเสน (๑๐๖๔) และพระเจ้าอุปติสสะที่ ๒ ปลงพระชนม์พระเจ้าสิวะ ตั้งวงศ์ใหม่
- พ.ศ. ๑๐๖๕-๑๐๗๔ - พระเจ้าสิลากาลตั้งราชวงศ์สัมพัทณะขึ้นมาอีก หลังจากรบชนะพระเจ้าอุปติสสะที่ ๒ พระเจ้าทาสฎาภกัฏฐิผู้เป็นโอรสครองราชย์ต่อ
- พ.ศ. ๑๐๗๔-๑๑๑๖ - พระเจ้าโมกัลลณะที่ ๒ ยึดอำนาจจากพระเจ้าทาสฎาภกัฏฐิ อ่างเก็บน้ำที่ใหญ่ที่สุดในลังกา (คืออ่างบหวิยะ) สร้างในรัชกาลนี้ พระเจ้ากิตติสิริเมฆครองราชย์ต่อมา
- พ.ศ. ๑๐๙๔-๑๑๖๖ - พระเจ้ามทานากจากราชวงศ์โมริยะ ตั้งวงศ์ใหม่ พระเจ้าอัคคโพธิที่ ๒ สืบราชสมบัติต่อมา
- พระเจ้าสังฆติสสะที่ ๒ (ญาติฝ่ายมเหสีของพระเจ้าอัคคโพธิที่ ๒) ตั้งวงศ์ใหม่ ถูกพระเจ้าโมกัลลณะที่ ๓ ยึดอำนาจ ด้ครองราชย์ (๑๑๖๑-๑๑๖๖)
- พ.ศ. ๑๑๖๖-๑๑๗๕ - ตั้งวงศ์ใหม่โดยพระเจ้าสิลาเมฆวัณณะ มีการกำจัดภิกษุสี่ลครั้งใหญ่ในอภัยคีรีวิหาร และเกิดความขัดแย้งระหว่างกษัตริย์กับพระสงฆ์สำนักมหาวิหาร กษัตริย์องค์ต่อมาคือพระเจ้าอัคคโพธิที่ ๓ แต่ก็ถูกพระเจ้าเชฏฐติสสะที่ ๓ ยึดอำนาจ
- พ.ศ. ๑๑๗๖-๑๑๘๖ - พระเจ้าอัคคโพธิที่ ๓ รบชนะพระเจ้าเชฏฐติสสะที่ ๓ ในรัชกาลนี้เกิดสงครามกลางเมือง
- พ.ศ. ๑๑๘๖-๑๒๐๒ - พระเจ้าทาโรฐติสสะที่ ๑ ตั้งวงศ์ใหม่ เป็นยุคจราชลของลังกา เกิดสงครามกลางเมืองแย่งอำนาจกันระหว่างพระเจ้าทาโรฐติสสะที่ ๑ กับพระเจ้าอัคคโพธิที่ ๓ ศาสนสถานต่าง ๆ ถูกทำลาย ต่อมาพระเจ้ากัสสปที่ ๒ ขับไล่พระเจ้าทาโรฐติสสะ

ที่ ๑ ออกไป กษัตริย์องค์ต่อมาคือ พระเจ้าทัปปุละที่ ๑ ห้อง
เสด็จหนีกลับไปยังแคว้นโรณะที่เคยประทับ

พ.ศ. ๑๒๐๒-๑๒๒๗

- พระเจ้าทาสโรปติสสะที่ ๒ ใช้ทหารรับจ้างชาวทมิฬรบไต้ชัย
ชนะ อภัยคีรีวิหารได้รับการสนับสนุน สำนักมหาวิหารถูกก่อกวน
ในรัชกาลพระเจ้าอัครโคโพธิ์ที่ ๔ (๑๒๑๐-๑๒๒๖) เป็นยุค
ที่อำนาจของข้าราชการทมิฬเจริญถึงขีดสุด กษัตริย์เสด็จประทับ
ที่เมืองโปลอนนารูวะ

- ระหว่าง พ.ศ. ๑๒๒๖-๑๒๒๗ เสนาบดีชื่อโปตตกฏฐะ เป็นชาว
ทมิฬ หนุนพระเจ้าทัตตะและพระเจ้าทัตทาสสะขึ้นครองราชย์
ตามลำดับ

พ.ศ. ๑๒๒๗-๑๓๗๖

- เริ่มด้วยพระเจ้ามานวัมมะ นำกองทัพของราชวงศ์ปัลลวะจาก
อินเดียเข้ามายึดอำนาจจากอิทธิพลของพวกทมิฬได้สำเร็จ
อำนาจทมิฬเสื่อมลง

- ศิลปะปัลลวะแพร่หลายในเกาะลังกา

- กษัตริย์ที่ครองราชย์ต่อมามี พระเจ้าอัครโคโพธิ์ที่ ๕ พระเจ้า
กัศสปที่ ๓, พระเจ้ามหินทะที่ ๑, พระเจ้าอัครโคโพธิ์ที่ ๖, พระ
เจ้าอัครโคโพธิ์ที่ ๗, พระเจ้ามหินทะที่ ๒ (ศาสนาฮินดูได้รับ
การอุปถัมภ์), พระเจ้าอุทัยที่ ๑, พระเจ้ามหินทะที่ ๓, พระ
เจ้าอัครโคโพธิ์ที่ ๘, พระเจ้าทัปปุละที่ ๒, พระเจ้าอัครโคโพธิ์ที่ ๙

พ.ศ. ๑๓๗๖-๑๔๙๖

- พระเจ้าเสนะที่ ๑ ครองราชย์ ราชวงศ์ปาดทยะจากภาคใต้
ของอินเดียเข้ามารุกรานยึดเกาะลังกาบางส่วน ต่อมาพระเจ้า
เสนะที่ ๒ (๑๓๙๖-๑๔๓๐) ส่งกองทัพไปยึดดินแดนของราชวงศ์
ปาดทยะ จนถึงราชธานี กษัตริย์ที่ครองราชย์สืบต่อมามี พระ
เจ้าอุทัยที่ ๒ และพระเจ้ากัศสปที่ ๔ ตามลำดับ (๑๔๓๐-๑๔๕๗)

- พ.ศ. ๑๔๗๕-๑๔๘๘ - พระเจ้ากัสสปที่ ๕ ทรงแต่งตั้งพยานุกรมภาษาสิงหล มีการส่งกองทัพไปช่วยพวกปาดทยะรบกับพวกโจฬะในประเทศอินเดีย แต่ปราชัยกลับมา กษัตริย์ที่ครองราชย์ถัดมาตามลำดับคือ พระเจ้าทัปปุละที่ ๓, พระเจ้าทัปปุละที่ ๔, พระเจ้าอุทัยที่ ๓ และพระเจ้าเสนะที่ ๔
- พ.ศ. ๑๔๘๘-๑๔๙๗ - รัชกาลของพระเจ้าอุทัยที่ ๔ กองทัพโจฬะเข้ามายึดเมืองอนูราธะไว้ได้ พระเจ้าเสนะที่ ๔ ขึ้นครองราชย์ต่อมา
- พ.ศ. ๑๔๙๘-๑๕๑๔ - พระเจ้ามหินทะที่ ๔ ครองราชย์ ลังกาถูกรุกราน ๒ ครั้ง แต่กัฬันภัยมาได้คือ พ.ศ. ๑๕๐๑ กองทัพราชวงศ์ราชฏรรณูจา จากอินเดียเข้ามารุกราน และ พ.ศ. ๑๕๐๒ กองทัพพวกโจฬะเข้ามารุกราน
- พ.ศ. ๑๕๑๕-๑๕๒๔ - พระเจ้าเสนะที่ ๕ รบกับเสนาบตี ทหารรับจ้างชาติหิมพเทียะ บลันสะคม ก่อความวุ่นวายไปทั่วยุทธประเทศ
- พ.ศ. ๑๕๒๕-๑๕๗๒ - ในรัชกาลของพระเจ้ามหินทะที่ ๕ เกิดจลาจล เมืองอนูราธะ ปรุฎุกกองทัพของพระเจ้าราชาชะที่ ๑ แห่งราชวงศ์โจฬะ ยึดครอง แคว้นรัฐฎะทางภาคเหนือก็ถูกพวกโจฬะปกครอง เมืองอนูราธะปรุฎุกย้ายไปขึ้นต่อเมืองโปลอนนารุวะ
- พระเจ้ามหินทะที่ ๕ ครองแคว้นโรณะทางภาคใต้ และในที่สุด กองทัพโจฬะก็จับพระองค์ได้ในปี พ.ศ. ๑๕๖๐
- พ.ศ. ๑๕๖๒-๑๕๘๓ พระเจ้ากัสสปที่ ๖ ผู้เป็นโอรสครองเฉพาะแคว้นโรณะต่อจากพระบิดา
- พ.ศ. ๑๕๘๓-๑๕๘๘ - มีการตั้งวงศ์ใหม่ ๓ ครั้ง คือ พ.ศ. ๑๕๘๓-๑๕๘๕ ตั้งโดยพระเจ้ามหาลานกิตติ พ.ศ. ๑๕๘๕-๑๕๘๖ ตั้งโดยพระเจ้าวิกัม ปัตถจากราชวงศ์ปาดทยะ พ.ศ. ๑๕๘๖-๑๕๘๘ ตั้งโดยพระเจ้า

ชคตีपाल จากแคว้นอูฐ ทางภาคเหนือ ทั้ง ๓ ราชวงศ์นี้ครอง
เฉพาะแคว้นโรหณะเท่านั้น

- พ.ศ. ๑๕๘๘-๑๕๘๘
- พระเจ้าปรักกัมปัดทุ (โอรสของพระเจ้าวิกรมปัดทุ ครองแคว้นโรหณะต่อมา)
  - พระเจ้าโลกะตั้งวงศ์ใหม่ (๑๕๕๑-๑๕๕๑) และพระเจ้ากัสสปที่ ๑ ก็ตั้งวงศ์ใหม่อีก (๑๕๘๗-๑๕๘๘) โดยได้ครองเฉพาะแคว้นโรหณะเหมือนกัน

๒. สมัยโพลอนนารูวะ (๑๕๘๘-๑๖๑๙)

- พ.ศ. ๑๕๘๘-๑๖๑๓
- พระเจ้าวิชัยพาหุ พระญาติของพระเจ้ามานวิมมะ ดีเอาเมืองโพลอนนารูวะคืนมาได้จากพวกโจฬะ สามารถขับไล่พวกโจฬะออกไปจากเกาะลังกาได้อย่างสิ้นเชิง ในปี พ.ศ. ๑๖๑๓ ทรงสร้างพระราชวังใหม่ที่อนุราชปุระ แต่ภายหลังก็ย้ายมาประทับที่โพลอนนารูวะ ที่เมืองนี้ทรงสร้างพระราชวัง สร้างกำแพงและคูล้อมรอบเมือง และสร้างวัดพระเชี้ยวแก้ว
  - ฝ่ายกบฏทหารรับจ้างชาติทมิฬก็ถูกปราบปรามสิ้นซาก
  - ทรงขอพระเถระจากพม่ามาฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในเกาะลังกา และส่งราชทูตไปบูชาต้นพระศรีมหาโพธิ์ที่พุทธคยา
- พ.ศ. ๑๖๕๓-๑๖๕๔
- เกิดสงครามระหว่างพระเจ้าชัยพาหุที่ ๑ (อนุชาของพระเจ้าวิชัยพาหุที่ ๑) กับพระเจ้าวิกรมพาหุ (โอรสของพระเจ้าวิชัยพาหุที่ ๑)
- พ.ศ. ๑๖๕๔-๑๖๖๕
- รัชกาลของพระเจ้าวิกรมพาหุที่ ๑ การปกครองเป็นไปอย่างกตขี่ ลังกาแบ่งออกเป็น ๔ แคว้น
  - พระสงฆ์นำพระเชี้ยวแก้วและพระพุทธรูปไปซ่อนไว้ที่แคว้นโรหณะ

- รัชกาลต่อมาผู้ครองราชย์คือพระเจ้าคชพาทูที่ ๒ (๑๖๗๕-๑๖๗๖) เกิดจراجลินในลังกาอีก
- พ.ศ. ๑๘๖๘-๑๘๓๐
  - พระเจ้าปราคกรมพาทูที่ ๑ (นัคดาของพระเจ้าวิชัยพาทู) จาก แคว้นทักขิมเทศ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะลังกา มารบชนะพระเจ้าคชพาทูที่ ๒ ได้เมืองโปลอนนารูวะไว้ครอบครอง
  - ในรัชกาลนี้มีการชำระพระสงฆ์สี่ลรวม ๓ นิกายสงฆ์เป็นนิกายเดียวกัน มีการสร้างวัด จักอุปสมบททุกปีที่มณฑปกลางน้ำ สร้างเมืองโปลอนนารูวะให้สมกับเป็นราชธานี สร้างพระราชวัง ซ่อมกำแพงเมือง ด้านศาสนามีการสร้างวัดอาพาหนปริเวณ คัลวิหาร เจดียท์หมิพ วัดเหนือ(ติวังกะ) สระบัว ๘ กลีบ ฯลฯ ซ่อมเจดีย์และวิหารที่เมืองอนุราธปุระ
  - แคว้นโรหณะถูกปราบปราม เกาะลังการวมเป็นประเทศเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง พระเชี้ยวแก้วและพระพุทธรูปกลับมาอยู่ยังราชธานีดังเดิม
  - มีการยกกองทัพลังกาไปรุกรานประเทศพม่า (๑๖๐๗-๘) และภาคใต้ของประเทศอินเดีย (ครั้งหลังไม่สำเร็จ)
- พ.ศ. ๑๘๓๐-๑๘๓๘
  - พระเจ้านิสสังกมัลละตั้งราชวงศ์กสิงค์ ยกทัพไปรุกรานภาคใต้ของอินเดีย แต่ล้มเหลว มีการติดต่อกับแคว้นอันธาระ โอริสสา เบงกอล กุชรัต พม่า และกัมพูชา
  - ด้านศาสนามีการกำจัดภิกษุสี่ล สร้างเจดีย์รังโกต ซ่อมมวฏะทาเค ยังกะทาเค สร้างนิสสังกคามณฑป
  - พระเจ้าวิกรมพาทูที่ ๒ ผู้อนุชา ขึ้นครองราชย์ในปี พ.ศ. ๑๘๓๘

- พ.ศ. ๑๑๓๙-๑๑๔๘ - พระเจ้าโจซังคังคะ (หลานของพระเจ้านิสสังกมัลละ) ปลงพระชนม์พระเจ้าวิกรมพาหุที่ ๒ ลำดับผู้ขึ้นครองราชย์ต่อมาคือ พระนางสีลาวดี (๑๑๔๐-๑๑๔๐) พระเจ้าสาหัสมีลละ (๑๑๔๓-๑๑๔๘) พระนางกัลยาณวดี (๑๑๔๕-๑๑๕๑ พวกทมิฬเข้าทำลายโปลงนารูวะ) พระเจ้าธรรมาโศก (๑๑๕๑) พระเจ้านีกังคะ (๑๑๕๒) พระนางสีลาวดี (๑๑๕๒-๑๑๕๓ ขึ้นครองราชย์อีกครั้ง) พระเจ้าโลเกศวร (๑๑๕๓-๑๑๕๔) พระนางสีลาวดี (๑๑๕๔-๑๑๕๕ ขึ้นครองราชย์อีกครั้ง) และพระเจ้าปรักกัมปัดซุ (๑๑๕๕-๑๑๕๘)
- พ.ศ. ๑๑๕๘-๑๑๖๙ - พระเจ้ามาฆะ (ชาวกลิงค์จากแหลมมลายู?) ตั้งวงศ์ใหม่ พระพุทธศาสนาและประชาชนถูกข่มเหงรังแก

๓. สมัยหลัง (๑๑๕๙-๒๐๕๑)

- พ.ศ. ๑๑๖๕-๑๑๖๙ - พระเจ้าวิชัยพาหุที่ ๓ ตั้งราชวงศ์ทัมพเหนียะ ครองเฉพาะแคว้นมายาร์ฎ ทางทิศตะวันตกของเกาะลังกา ได้พระเชษฐภคินีและพระพุทธานุภาพรักษา
- พ.ศ. ๑๑๖๙-๑๔๑๓ - พระเจ้าปราคกรมพาหุที่ ๒ เป็นกษัตริย์จากแคว้นมายาร์ฎ ได้สู้รบกับพระเจ้าจันทรภาณู (ชาวชวาละกะ) แห่งอาณาจักรตามพรลิงค์ (นครศรีธรรมราช) และกำจัดพระเจ้ามาฆะได้ในปี พ.ศ. ๑๑๙๘
- ระหว่าง พ.ศ. ๑๘๐๑-๕ พระเจ้าจันทรภาณูยกทัพมาตีเกาะลังกา แต่ก็ไม่สำเร็จ
- พ.ศ. ๑๘๑๓-๑๘๑๕ - พระเจ้าวิชัยพาหุที่ ๔ ถูกนายพลชื่อมิตตะปลงพระชนม์
- พ.ศ. ๑๘๑๕-๑๘๒๗ - ตรงกับรัชกาลของพ่อขุนรามคำแหง พระเจ้าภูวไนกพาหุที่ ๑ ครองราชย์ ย้ายราชธานีไปอยู่ที่เมืองยาปวูวะ มีการติดต่อกับพวกอาหรับ
- ลังกาว่างกษัตริย์ปกครองระหว่างปี พ.ศ. ๑๘๒๘-๑๘๒๙

- พ.ศ. ๑๘๓๐-๑๘๓๖ - ตรงกับรัชกาลของพ่อขุนรามคำแหง พระเจ้าปראกรมพาทูที่ ๓
ครองราชย์ที่เมืองโปลอนนารูวะ ได้ราชวงศ์ปาดทยะหุ้มครอง
- พ.ศ. ๑๘๓๕ มาร์โค โปโล ผ่านเกาะลังกา
- พ.ศ. ๑๘๓๖-๑๘๔๕ พระเจ้าภูวไนกพาทูที่ ๒ ครองราชย์ที่
เมืองกูรเนคละ
- พ.ศ. ๑๘๔๕-๑๘๖๙ - พระเจ้าปראกรมพาทูที่ ๔ เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์
ทัมพเทนิยะ ครองราชย์ที่เมืองกูรเนคละ ทรงอุปถัมภ์อักษร
ศาสตร์ กษัตริย์องค์ต่อมาคือ พระเจ้าภูวไนกพาทูที่ ๓ (ไม่ระบุ
ปีครองราชย์)
- พ.ศ. ๑๘๖๘-๑๘๙๙ - พระเจ้าวิชัยพาทูที่ ๕ ตั้งวงศ์ใหม่ ครองราชย์ที่เมืองกูรเนคละ
ต่อจากนั้นพระเจ้าภูวไนกพาทูที่ ๔ ผู้โอรสขึ้นครองราชย์ที่
เมืองคัมปละ (๑๘๘๔-๑๘๙๙)
- พ.ศ. ๑๘๘๖-๑๙๐๒ - พระเจ้าปราคกรมที่ ๕ และพระเจ้าภูวไนกพาทูที่ ๔ ครองราชย์
ร่วมสมัยกัน พระเจ้าปราคกรมที่ ๕ นั้นเป็นกษัตริย์ร่วมสมัยกับ
พระเจ้าลิไทยของไทย มีราชธานีอยู่เมืองเททิกาม แต่ภายหลัง
ก็เสด็จไปอยู่ที่แคว้นโรทณะ
- พ.ศ. ๑๘๙๙-๑๙๑๗-พระเจ้าวิกรมพาทูที่ ๓ ครองราชย์ร่วมสมัยกับ
พระเจ้าปราคกรมพาทูที่ ๕ ราชธานีอยู่ที่เมืองคัมปละ
- สมัยนี้เกาะลังกาแบ่งออกเป็น ๓ แคว้น ไม่ขึ้นต่อกัน (ร่วมสมัย
กับพระเจ้าลิไทย)
- พ.ศ. ๑๙๑๕-๑๙๕๑ - พระเจ้าภูวไนกพาทูที่ ๕ เป็นกษัตริย์แต่เพียงในนามระหว่าง
พ.ศ. ๑๙๔๘-๑๙๕๐ เชนโท ชันที่จันนำกองทัพขึ้นบกที่เกาะลังกา
และกลับมารบชนะลังกาใน พ.ศ. ๑๙๕๔

- พ.ศ. ๑๙๕๕-๒๐๑๐
- พระเจ้าปราคัมที่ ๖ ชนชาติกาลิงคะ ให้รับการสถาปนาให้เป็นกษัตริย์โดยจีน ภายหลังจากย้ายไปประทับที่เมืองโกฏฏเกสรสร้างพระราชวังและวัดพระเชี้ยวแก้ว
  - พ.ศ. ๑๙๖๕ รมชนะกองทัพของอาณาจักรวิชัยนครทางตอนใต้ของอินเดียนที่เข้ามารุกราน แต่กองทัพวิชัยนครก็ยึดอาณาจักรแจพนาใต้ จนถึง พ.ศ. ๑๙๙๓ พระเจ้าปราคัมที่ ๖ จึงสามารถตีคืนแจพนาใต้ รวมเกาะลังกาเป็นประเทศเดียวกัน
  - วรรณคดีลังกา พระพุทธศาสนาและศาสนาฮินดูได้รับการบำรุงส่งเสริมไปพร้อมๆ กันในยุคนี
- พ.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๒
- พระเจ้าชัยพาหุที่ ๒ ขึ้นครองราชย์
- พ.ศ. ๒๐๑๓-๒๐๒๑
- ศาสนทูตจากเมืองหงสาวดีเข้ามาติดต่อกับราชสมัย เกาะลังกาแบ่งแยกเป็น ๓ อาณาจักรอีก
- พ.ศ. ๒๐๒๑-๒๐๔๑
- รัชกาลของพระเจ้าปราคัมพาหุที่ ๔ ทรงปลงพระชนม์พระเจ้าปราคัมพาหุที่ ๑ ที่ขึ้นครองราชย์ก่อนหน้านี
  - พ.ศ. ๒๐๔๘ ชาวโปรตุเกสเริ่มเข้าสู่เกาะลังกา

๔. สมัยใหม่ (๒๐๔๑-๒๓๕๘)

- พ.ศ. ๒๐๔๑-๒๐๕๒
- พระเจ้าปราคัมพาหุที่ ๕ ครองราชย์ ประทับที่เมืองโกฏฏเกสร
  - พระเจ้าวิชัยพาหุที่ ๖ อนุชา สืบราชสมบัติต่อ ต่อมาถูกปลงพระชนม์
- พ.ศ. ๒๐๖๑-๒๐๘๕
- รัชกาลของพระเจ้าภูวไนยกพาหุที่ ๑ ลังกาแบ่งเป็น ๔ อาณาจักร

- พ.ศ. ๒๐๘๔-๒๑๒๔ - พระเจ้าธรรมपालะตั้งวงศ์ใหม่ เชารีตเป็นคาชอลิก โปรตุเกสได้เมืองโคลัมโบเป็นฐานที่มั่น
- พ.ศ. ๒๑๒๔-๒๑๓๕ - พระเจ้าราชสิงห์ที่ ๑ ตั้งวงศ์ใหม่ ประทับที่เมืองเสตวัจจะ
- พ.ศ. ๒๑๓๕-๒๓๕๘ - เมืองแคนดี หรือศิริวัตถนบุรี เป็นราชธานี กษัตริย์ที่ประทับในเมืองนี้ตามลำดับรัชกาลคือ พระเจ้าวิมลธรรมสุริเยที่ ๑ พระเจ้าเสนาร์คนะ พระเจ้าราชสิงห์ที่ ๒ พระเจ้าวิมลธรรมสุริเยที่ ๒ พระเจ้านเรนทรสิงห์ พระเจ้าศิริวิชัยราชสีหะ และ
- พระเจ้ากิตติศิริราชสิงห์ กรองราชย์ระหว่าง พ.ศ. ๒๒๙๐-๒๓๒๔ ตรงกับรัชกาลของพระเจ้าบรมโกศ กรุงศรีอยุธยา สวมเหตุลังกามาขอพระสงฆ์สยามนิกายไปอุปสมบทชาวลังกา กษัตริย์องค์ต่อไปคือ พระเจ้าศิริราชาธิราชสีหะ
- พ.ศ. ๒๓๔๑-๒๓๕๘ - เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของราชวงศ์ลังกา ถูกอังกฤษจับไป ใน พ.ศ. ๒๓๕๘

